

- 39 мете даръ-тъ на Святаго Духа. Защото обѣща-
ніе-то е на васъ, и на чада-та ваши, и на вси-
къ далечны колкото ще призове Господь Богъ
40 нашъ. И съ много други рѣчи засвидѣтельству-
ваше, и прѣдумваше ги, и казуваше: Избавѣте
41 ся отъ тойзи развращенъ родъ. И тѣй тѣзи кон-
то пріяха съ радость слово-то негово, покръ-
стиха ся, и приложиха си въ тойзи день до
три тысящи души.
- 42 И прѣбѣдваха непрѣстанно въ поученіе-то
апостолско, и въ общеніе-то, и въ прѣломыва-
43 ніе-то на хлѣбъ-тъ и въ молитвы. И страхъ
обзѣ всякъ душѣ; и много чудеса и знаменія
44 бываха чрѣзъ апостолы-тъ. И вси-тъ вѣ-
45 рующи бѣха наедно, и всичко имаха общо, И
стокъ-тъ и иманіе-то си продаваха и распо-
дѣляха ги на всички, всякому споредъ нуждъ-
46 та що имаше. И всякой день прѣбѣдваха еди-
нодушно въ храмъ-тъ, и прѣломываха хлѣбъ
отъ къща въ къща, и примаха храна съ ра-
47 достъ и простосърдечіе, Като хвалѣха Бога, и
бѣха благоприятни на всякий-тъ народъ: а
Господь всякой день прибавише на церква-тъ
спасаемы-тъ.

ГЛАВА 3.

- 1 А Петръ и Іоаннъ наедно вѣлѣзуваха въ
храмъ-тъ, въ врѣме-то на молитва-тъ по деес-
2 тый часъ. И имаше нѣкой си чловѣкъ, който
бѣ хромъ отъ утробѣ-тъ на майка си, та го
всѣ носяха; когото и слагаха всякой день до
врата-та на храмъ-тъ конто ся наричаха Кра-
сны, да проси милостыни отъ оиѣзи които вѣл-
3 зуваха въ храмъ-тъ. Той като видѣ Петра и
Іоанна когато щѣха да вѣлзѣтъ въ храмъ-тъ,
4 попроси да земе милостыни. А Петръ съ Іоан-
5 на взрѣ ся въ него, и рече: Погледни ны. И
той ги гледаше съ вниманіе, съ надежда да зе-
6 ме нѣщо отъ тѣхъ. И Петръ рече: Сребро и
злато азъ нѣмамъ; но което имамъ, това ти